

Anti vergrijzing

Ab Kuypers

Hij is nu alweer druk met de voorbereiding voor de cursus voor 2000. De vijfde op rij wordt dat. De afsluiting van de jaargang '99 is nog maar net achter de rug. Bij de uitreiking van de getuigschriften ('Er is nog nooit iemand gezakt, hoor') ter afsluiting van de cursus, waren vertegenwoordigers van de eigen bond, de ABTB, van de NCB en de gemeente Doesburg aanwezig, en natuurlijk vele ouders. 's Morgens was hij eerst nog met de kinderen naar de honingmarkt in Eerbeek geweest. Tussen al deze bezigheden door wil Bert Polman mij niettemin graag informeren over 'zijn' Project, Cursus Jeugdimker. 'Niet dat ik in dit geheel belangrijk ben, het gaat me om het doel dan dit project te kunnen uitdragen.' Het wordt een lange bijna-monoloog; er is maar weinig voor nodig om hem aan de praat te krijgen.

Ruggegraat

Eigenlijk zijn er twee redenen die Bert Polman er toe hebben gebracht een jeugdcursus imkeren op te zetten. 'Ten eerste vind ik het machtig om met kinderen te kunnen werken. Ten tweede worden we al langer met de vraag geconfronteerd, wat we aan de vergrijzing in de imkerij kunnen doen. Ik vind het belangrijk kinderen iets te kunnen bieden, wat hen mogelijk tot mensen maakt, die wat steviger in hun schoenen komen te staan. Kinderen worden tegenwoordig omringd door veel moeilijke, bedreigende zaken. Ze komen heel wat valkuilen tegen op hun pad. Er wordt wel enorm geklaagd over het gedrag van de jeugd, maar in de meeste gevallen zijn hun uitspat-

tingen het resultaat van ons denken en handelen. Wij hebben als opvoeders in het verleden taken laten liggen en dat is nu vaak nog zo. Ik denk, dat door hen bijvoorbeeld de natuur beter te leren waarderen, ze daarmee een stukje opvoeding krijgen, waar ze iets aan hebben. Ze leren iets anders tegen de zaken aan te kijken. Misschien kweek ik een stukje ruggegraat bij hen.'

Wat betreft de strijd tegen de vergrijzing is Bert zich goed bewust, dat dit op zich niet één, twee, drie is opgelost met zijn cursussen. 'Mijn bedoeling is niet dat de kinderen meteen imker worden. Ik wil allereerst interesse kweken. Zie het maar als een investering in de toekomst.' Niettemin hebben de inspanningen van de afgelopen jaren inmiddels vier jeugdleiden opgeleverd voor de vereniging. 'Daarnaast zijn er twee ouders met hun kinderen meegegaan op het imkerpad,' aldus een wat trotse Bert Polman.

Belangstelling

De belangstelling voor de cursussen is ieder jaar meer dan voldoende. Uit zowel Doesburg zelf, als uit de regio (voornamelijk uit Angelo en Drempt) komen voldoende aanmeldingen binnen. Gemikt wordt op basisschool leerlingen uit groep zeven. Bert Polman: 'Ik heb bewust gekozen voor groep zeven in verband met het doorlopen van de cursus na de grote vakantie. Wanneer de leerlingen van groep acht naar het voortgezet onderwijs gaan, krijgen zij vaak ook minder tijd voor allerlei activiteiten.'

De aanmeldingen komen natuurlijk niet vanzelf tot stand. Jaarlijks worden de betreffende scholen bezocht door Bert voor een lesuur over het imkeren. Daarna kunnen kinderen zich aanmelden voor de nieuwe cursus, waarbij dient te worden opgemerkt dat dit allemaal in goed overleg met de ouders geschiedt. Aan het aantal deelnemers wordt bewust een limiet gesteld.

'Ik moet de groep wel aan kunnen, het moeten er niet te veel worden. Mijn limiet is rond de zestien, hooguit. Het afgelopen jaar hadden we een groep van 14 jongens en meisjes, waarbij de meisjes in de meerderheid waren. Maar het is ook wel voorgekomen, dat ik moest zeggen dat er geen plaats meer was. Er wordt dan een wachtlijst gemaakt. Het volgend jaar hebben kinderen die daar op staan voorrang.'

Foto: A.J. Polman

Inhoud

De cursus bestaat uit 14 lessen van twee uur. Voor zowel de theorie als de praktijk heeft Bert zelf een omvangrijk cursuspakket samengesteld, bestaande uit 18 hoofdstukken, ofwel ruim 100 pagina's tekst. 'Elk jaar probeer ik overigens de reacties en opmerkingen van de kinderen te verwerken. Na het behandelen van een bepaald onderwerp krijgen de kinderen een vragenlijst te beantwoorden. Het is op zich een schoolse aanpak, maar het gevolg is, dat de kinderen goed werken. Ik ben op zich ook wel streng. Normen en waarden staan hoog in mijn vaandel. Ik verwacht dat de kinderen op tijd komen en alle lessen volgen. Ik geef ze overigens niet het gehele lespakket in één keer mee. Ze krijgen per les de betreffende hoofdstukken mee.'

'De eerste praktijkles is de voorjaarsinspectie. Dat is voor de kinderen tevens de eerste daadwerkelijke kennismaking met de bijen. In de loop van het seizoen gaan we vegers maken, honingoogsten. In juni houden we nog een keertje een inspectie, wanneer de volken weer op het grootst zijn. Zo werken we het hele seizoen af, tot het invoeren voor de winter toe. De theorielessen lopen synchroon aan de praktijk.' Als aantrekkelijke tussendoortjes noemt Bert mij nog het raampjes maken, kaarsenrollen, honingslingeren, maar ook het verkopen van enkele potten honing. 'Ik geef ze daarmee het idee, dat zij op een praktische manier zelf bijdragen aan de kosten van de cursus. Daarnaast krijgen ze elk jaar wat zaden mee om thuis op te kweken, meestal zonnebloempitten. De plantjes worden later uitgeplant en maken we daar een soort wedstrijdje van, wie de grootste zonnebloem heeft gekweekt heeft gewonnen. Maar zo leren ze ook iets van de dracht. Want de cursus gaat verder dan de bijen alleen. Ook andere insecten, de natuur en het

milieu komen aan bod. Overigens, het getuigschrift wil niet zeggen, dat zij imkers zijn. Wel hebben zij een grote kennis over honingbijen en imkeren.'

Gratis

Het project 'Cursus Jeugdimeren' mag een op zich uniek project worden genoemd. Bovendien kan het de deelnemers gratis worden aangeboden, terwijl de kosten per deelnemer zo'n f 75 bedragen. 'Een min of meer heikel punt, overigens', aldus Bert Polman. 'Sommigen vinden, dat men juist moet laten meebetalen, al is het maar een geringe financiële bijdrage. Ik zelf wil het juist zo laag drempelig als mogelijk houden. Omdat de vereniging de kosten niet kan dragen, ben ik dus opzoek gegaan naar verschillende sponsors. Zo heb ik een goede relatie met de plaatselijke banken RABO Doesburg-Giesbeek en ABN-AMRO, maar ook de gemeente Doesburg draagt bij in de kosten. Behalve in geld, worden er ook bijdragen in natura geleverd. De plaatselijke Spar zorgt voor het drinken 'met iets erbij'. De jeugdropvang alhier, SWR (Stichting Welzijn Rheden) stelt een lokaal beschikbaar voor de theorie lessen, ook zijn er een aantal particulieren die een belangrijke bijdrage leveren. Zo zijn wij omringd door een flinke groep mensen en instanties die dit project mede dragen.' Bert Polman, ruim twintig jaar imker, blijkt een grage verteller, wanneer het over 'zijn' jeugdcursus gaat. 'Nogmaals, het gaat niet om mijn persoontje. Maar graag zou ik met dit verhaal anderen inspireren om ook iets dergelijks te gaan opzetten, dat is de reden van dit interview. Ik vind dit belangrijk werk.'

Belangstellenden voor dit project of het lesmateriaal kunnen contact opnemen met de heer Polman, 0313-472997.

Foto: A.J. Polman